

D 27/00-01

Skattemyndigheten i Y län har inkommit med två underrättelser som föranlett Revisorsnämnden (RN) att öppna disciplinärenden (dnr 1998-998 och 1998-1064) avseende auktoriserade revisorn A-son.

Dnr 1998-998

Skattemyndigheten har utfört skatterevision i ett aktiebolag (bolaget) i vilket A-son är vald revisor. Ett av bolagets verksamhetsområden omfattar uthyrning av bl.a. bilar. Skattemyndigheten har vid sin utredning uppmärksammat att A-sons revisionsbyrå – ett av A-son helägt aktiebolag – under åren 1995, 1996 och 1997 leasat en begagnad lätt lastbil och en kopieringsmaskin av bolaget. Enligt leasingkontrakten betingade hyresobjekten ett sammanlagt värde om drygt 200 000 kr vid tiden för avtalens ingående. A-son har varit bolagets revisor under hela leasingperioden. Skattemyndigheten anser att A-son, på grund av affärsrelationen mellan revisionsbyrån och bolaget, inte kan anses ha varit oberoende i förhållande till bolaget.

A-son har bekräftat att hans revisionsbyrå under den aktuella treårsperioden leasat bilen och kopieringsmaskinen av bolaget. Han har därvid framhållit att upplåtelsen skett på sedvanliga villkor.

RN gör följande bedömning.

I 14 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer (revisorslagen) sägs att en revisor noggrant skall iaktta gällande jävsbestämmelser för revisorer och att revisorn även i annat fall skall avböja eller avsäga sig ett uppdrag om det finns någon särskild omständighet som kan rubba förtroendet för revisorns opartiskhet eller självständighet.

Det förhållandet att A-son, för sin revisionsbyrås räkning, tecknat leasingavtal med en revisionsklient avseende en bil och en kopieringsmaskin utgör enligt RN:s mening en sådan särskild omständighet som har kunnat rubba förtroendet för hans opartiskhet och självständighet vid utförandet av revisionsuppdraget. Det förhållandet att uthyrningen skett på sedvanliga eller annars marknadsmässiga villkor medför ingen annan bedömning. Genom att såsom företrädare för revisionsbyrån ingå de aktuella avtalen har A-son åsidosatt sina skyldigheter som revisor.

Dnr 1998-1064

Skattemyndigheten har vidare utfört taxeringsrevision av A-sons revisionsbyrå. Som redan framgått (se dnr 1998-998) rör det sig om ett av A-son helägt aktiebolag. Han är också ordinarie styrelseledamot i detta bolag.

Av skattemyndighetens underrättelse framgår bl.a. följande. Där inget annat sägs har påtalade brister förelegat under såväl år 1995 som år 1996.

Bolaget har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter vad gäller redovisning och betalning av mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter och källskatt. Det har förelegat betydande differenser mellan bokförda och deklarerade belopp. Bolaget har korrigerat differenserna i samband med upprättandet av bokslut för räkenskapsåret 1996 såvitt avser mervärdesskatten och i slutet av respektive år såvitt avser arbetsgivaravgifter och källskatt. Arbetsgivaravgifter och källskatt har i deklARATIONERNA redovisats med för lågt belopp under månaderna januari–november och

med för högt belopp i december. Eftersom bristerna rättats före beslutet om taxeringsrevision har skattemyndigheten inte föreslagit någon skattemässig konsekvens för bolaget i nu nämnda avseenden.

Bolaget har gjort avdrag för ingående mervärdesskatt hänförlig till kostnader för drift och underhåll av en av bolaget ägd småhusfastighet vilken uteslutande tjänat som stadigvarande bostad åt A-son. Någon mervärdesskattepliktig verksamhet har inte bedrivits på fastigheten. Av 8 kap 9 § mervärdesskattelagen (1994:200) framgår att avdrag inte får göras för sådan ingående skatt som hänför sig till stadigvarande bostad.

Bolaget har leasat en bil som disponerats av A-son och ägt en annan bil som disponerats av en anställd. Körjournal har inte förts för något av fordonen. Skattemyndigheten har bedömt att bilarna nyttjats privat i sådan omfattning att bolaget skulle ha redovisat förmån av fri bil. Så har emellertid inte skett. Skattemyndigheten har med anledning härav påfört bolaget arbetsgivaravgifter samt avgiftstillägg.

Bolaget har under år 1995 kostnadsfört ränta hänförlig till ett lån som A-son tagit upp privat. A-son har i sin självdeklaration yrkat avdrag för samma räntekostnad. Skattemyndigheten har bedömt att räntan utgjort en privat levnadsomkostnad och därför skall anses som lönekostnad för bolaget. Även i detta fall har bolaget påförts arbetsgivaravgift samt avgiftstillägg.

A-son har anfört bl.a. följande. De fel som uppstått i samband med redovisningen av mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter samt källskatt har rättats och korrekt belopp har betalats in före utgången av respektive uppbördsår. A-son är medveten om att ansvaret för redovisningen vilar på honom men vill ändå framhålla att bolaget haft en kamrer anställd på heltid för att sköta bl.a. denna uppgift. När det gäller bolagets fordon kan konstateras att den av A-son själv disponerade bilen – en lätt lastbil – inte har varit särskilt väl lämpad för persontransporter, bl.a. saknas baksäte. Dessvärre har körjournal inte förts. Den andra bilen har tjänat som ”arbetsredskap” åt en anställd i företaget. Utanför tjänstetid har bilen stått parkerad på kontorets parkeringsplats. Bilen var tio år gammal. Om avsikten hade varit att den anställde skulle ha tillgång till bilen även privat skulle en nyare modell ha valts. Tyvärr saknas även i detta fall körjournal som styrker nyttjandet. Det av skattemyndigheten uppmärksammade ränteavdraget år 1995 avser ett lån som A-son tagit upp privat men som han därefter ”lånat in” i bolaget. Av misstag kom han att yrka avdrag för erlagd ränta även i sin privata deklaration.

RN gör följande bedömning.

För att en kvalificerad revisor skall anses vara lämplig att utöva revisionsverksamhet krävs att revisorn åtnjuter förtroende från såväl uppdragsgivare som det allmänna. För att detta förtroende inte skall rubbas gäller som allmän princip att revisorn både privat och i sin verksamhet följer gällande föreskrifter. Av god revisorssed följer vidare att en revisor skall bedriva sin verksamhet under ordnade former och med sunda ekonomiska förhållanden. Kraven på en revisor att personligen och i revisionsverksamheten sköta sina åligganden i skatte- och avgiftshänseende ställs mycket högt. Det är klarlagt att A-sons revisionsbyrå inte har redovisat och betalat mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter och källskatt i enlighet med gällande skatte- och uppbördslagstiftning. A-son har i sin egenskap av företagsledare varit ansvarig för denna redovisning. Eftersom han inte själv upprättat redovisningen har han varit skyldig att förvissa sig om att den person som anförtrotts uppgiften utfört den i enlighet med gällande regler och i annat fall omgående föranstalta om erforderliga rättelser. Det förhållandet att felen förekommit frekvent under så lång tid som två år visar enligt RN:s uppfattning att A-son inte kan ha företagit tillräckliga åtgärder i nu nämnda avseende. Han har därmed åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Att bolaget i slutet av respektive år deklarerat

högre belopp än vad som bokförts och därigenom totalt sett kommit att erlägga rätt skatt och avgift förändrar inte denna bedömning.

Med rollen som kvalificerad revisor följer en allmän skyldighet att hålla sig informerad om vad som gäller skatterättsligt inom i vart fall de områden som revisorn normalt kommer i kontakt med under sin yrkesutövning. Mot bakgrund av vad man sålunda bör kunna kräva av en auktoriserad revisor finner RN att A-son åsidosatt sina skyldigheter som revisor genom att, i strid med mervärdesskattelagens bestämmelser, låta bolaget göra avdrag för ingående mervärdesskatt hänförlig till stadigvarande bostad. Han borde vidare ha sett till att dokumentera nyttjandet av bolagets fordon.

RN menar att vad som sålunda framkommit medför att det kan ifrågasättas om A-son bedrivit sin verksamhet under så ordnade former som kan krävas av en kvalificerad revisor. Även den omständigheten att han av misstag yrkat avdrag för samma räntekostnader såväl i bolaget som privat ger upphov till sådant tvivel.

RN:s sammanfattande bedömning

A-son har äventyrat sitt oberoende som revisor genom att, för sin revisionsbyrås räkning, teckna leasingavtal med en revisionsklient avseende en bil och en kopieringsmaskin. Han har därutöver åsidosatt sina skyldigheter som revisor genom att i flera avseenden brista i det ansvar, för fullgörandet av revisionsbyråns skyldigheter i skatte- och avgiftshänseende, som åvilat honom i egenskap av företagsledare.

Med stöd av 22 § andra stycket revisorslagen meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Arne Bækkevold, Elisabet Fura-Sandström, Klas-Erik Hjorth, Margit Knutsson, Jan-Erik Moreau, Claes Norberg och Eva-Britt Nordhall. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, chefsjuristen Per Eskilsson samt avdelningsdirektören Fredrik Bengtsson, föredragande.